

Hypnotisøren

Morderisk nedslag i en lille familie

Af Bo Torp Pedersen

Lasse Hallströms "Hypnotisøren" er en kriminalfilm med større vægt på det intime drama blandt nogle få mennesker end på opklaringen af de blodige forbrydelser, som rammer eller inddrager dem. Hensigten er sympatisk, men virker noget uforløst.

Filmen indledes med store overskuende billeder af en svensk bydel ved vintertide, men selv om dette er en filmatisering af en moderne svensk kriminalroman, drejer det sig ikke her om 'samfundet', 'kønsrollerne' eller lignende 'store' emner.

"Hypnotisøren" er snarere et intimt drama – en film, som beskriver nogle få, men højst betydningsfulde dage i en lille kreds af menneskers liv.

En hel lille familie myrdes på brutal og blodig vis, næsten da, for drengen Josef overlever, mern han kan intet fortælle. Det er snart jul, og de fleste ansatte i politiet vil helst bare på juleferie; kun inspektør Joon Linna – spillet af Tobias Zilliacus – interesserer sig for sagen og beder hypnotisøren Erik Bark om hjælp. Bark er tidligere kriminalbetjent og en kontroversiel person pga. sin brug af hypnose. Kan han finde ud af, hvad drengen har oplevet? Dermed inddrager filmen os også i hypnotisørens lille familie og de frustrationer, som præger den.

Filmen vil således skuffe alle dem, der eventuelt forventer endnu en typisk svensk 'progressiv' kriminalfilm, der vil fortælle en historie i pagt med alle flosklerne om 'samfundets skyld', 'modbydelig mandschauvinisme' og hvad véd jeg. Men filmen vil nok også frustrere alle dem, der elsker en god kriminalhistorie, hvor mysterierne afklares, for det viser sig snart, at filmen ikke lægger vægten på opklaringsprocessen og detaljerne i den. Hallström har valgt at satse på det intime psykologiske drama – særligt hypnotisøren og hans familie.

Det er en satsning, som i princippet er helt OK – naturligvis – men i praktisk lykkes den ikke helt, fordi filmen ikke kun nedtoner, men sjusker med sin intrigue; der er for mange løse ender. Det er nærliggende for en dansk tilskuer, men nok 'for langt ude', at tolke de løse ender og skildringen af filmens politibetjente og deres sløvhed som et generelt synspunkt på svensk politis inkompetence, selv om det er påfaldende, at den eneste, der gør noget, er en finlandssvensk kriminalinspektør, og at det, der fører opklaringen videre, er noget, som hypnotisørens opdager.

Filmens satsning er også problematisk, fordi det simpelt hen er svært at engagere sig i selve det intime menneskelige drama. Erik Bark – som spillet af Mikael Persbrand – går sært

søvngængeragtigt omkring og skal sikkert ligne en tappert lidende mand, som må tåle så meget urimeligt. Hans hustru Simone – Lena Olin – virker ofte uudholdelig, idet hun dyrker sin rolle som lidende og bedraget hustru, og bliver helt hysterisk, da deres lille familie inddrages i forbrydelserne.

Lasse Hallström svigtes af manuskriptforfatteren, den unge og uerfarne Paolo Vacirca, som kun har een rigtig spillefilm bag sig, skrækfilmen "Mörkt vatten". Måske er det en reminiscens af den film, når "Hypnotisøren" i enkelte tilfælde forfalder til nogle kortvarige subjektive billeder af (morderens) vildskab; de er helt ved siden af den 'tone', filmen ellers holder. Ikke desto mindre er det også en sådan "horror"-stil, som filmens såkaldte "trailer" lancerer den med, hvilket altså er en endnu en mulighed for at skuffe nogle af filmens tilskuere.

Det er godt 25 år siden "Mit liv som hund", Hallströms sidste film i Sverige. Hans egen hensigt med hjemkomsten har været at lave en film, som han ikke kunne lave i USA. De svenske producenter bag "Hypnotisøren" har ønsket sig en kompetent og navnkundig instruktør, som kunne gøre filmen til en 'bestseller' ligesom romanen bag den. Det vil da også være urimeligt at betegne filmen som decideret dårlig; der er bestemt scener og detaljer i den, der fungerer godt; men der er som helhed noget uforløst over filmen. Jeg oplever "Hypnotisøren" som en film, hvor det væsentlige i dens historie ikke bliver overbevisende og stærkt udfoldet. Ærgerligt, kom igen Hallström.

Filmfakta

Hypnotisören – Sverige 2012 – Instr.: Lasse Hallström – Manus: Paolo Vacirca efter roman af Lars Kepler (= Alexandra Coelho Ahndoril & Alexander Ahndoril) – Medv.: Mikael Persbrandt, Lena Olin, Tobias Zilliacus, Helena af Sandberg, Jonatan Bökman, Oscar Pettersson, Anna Azcarate, Eva Melander – 134 min. – Biografpremiere d. 7/12 2012 og på DVD d. 22/3 2013 – Udlejning/pressebilleder © SF Film (CVLI licens)

Links

<http://cinemazone.dk/review.asp?id=8844&area=2>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=927>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/the-hypnotist-2012-film-review-by-jennie-kermode>